

ind paa en dybtgaaende Debat om dette Spørgsmaal, at der ikke er anden Vej at gaa, end at man i hvert enkelt Tilfælde maa overlade til Domstolene at afgøre, om en Sag kan siges at rejse sig af en politisk Lovovertrædelse eller ikke.

Under Nr. 10 foreslaas det, at indtil videre skal Politimesteren være offentlig Anklager. Selvfølgelig skal Politimesteren ogsaa efter Lovforslaget, saaledes som det nu er affattet, tage Del i Forundersøgelsen, søge at skaffe de fornødne Beviser til Veje, men at gøre ham til offentlig Anklager er noget, som gaar saa langt bort fra det Anklagesystem, vi havde i det tidligere Lovforslag, saa jeg ganske sikkert tror, at det vil vise sig, at man rammer ved Siden af Maalet, hvortil kommer, at den Virksomhed som offentlig Anklager, der i det tidligere Lovforslag jo var henlagt under en særlig Embedsmand, hvor der var en Anklager, som havde Raadighed over Politiet, er en Virksomhed, som paa ingen Maade enhver Politimester vil være voksen, saaledes at man vil gøre baade Retsplejen og Politimesteren en daarlig Tjeneste ved uden videre at bestemme, at Politimesteren til lige skal være offentlig Anklager.

Under Nr. 11 er der foreslaaet, at alle Bøder i offentlige Sager skulle tilfalde Statskassen. Det er ogsaa et Spørgsmaal, som der har været debatteret meget om ved tidligere Lejligheder. Jeg har ikke haft noget væsentligt at indvende derimod, naar der kun samtidig sikredes Politikasserne de fornødne Subsidier andetsteds fra, nemlig fra Statskassen. Men det siger dette Ændringsforslag jo ikke til. Det er min fulde Overbevisning, at Politikasserne gøre megen Gavn i mange Tilfælde, og at de slet ikke kunne undværes, og jeg tror ikke paa det ærede Medlems Beskrivelse af, hvorledes den Omstændighed, at der er disse Intersekasser, hvoriblandt Politikasserne ere de vigtigste, skulde lede til, at der blev vedtaget Bøder, ja, endogsaa idømt Bøder i saadanne Tilfælde, hvor ingen Bøder skulde falde. Det forekommer mig, at det ærede Medlems Udtalelse paa dette Punkt indeholder et meget stærkt Angreb paa Underdommerne her i Landet. (Afbrydelse). Det ærede Medlem sagde, at naar der var saadanne Intersekasser, var Interessen for at faa Bøder ind i disse Kasser saa stor, at der blev vedtaget Bøder og ogsaa ved Dom blev ikendt Bøder, hvor der ingen burde være. Saaledes udtalte det ærede Medlem sig, og det indeholder, siger jeg, en meget stærk Anke imod Underdommerne her i Landet,

en Anke, som efter min Erfaring og min Opfattelse er ganske ubegrundet.

Jeg skal derfor i Henhold hertil anbefale det høje Ting at stemme imod samtlige de her foreliggende Ændringsforslag.

Alfred Christensen: Efter at have hørt de Foredrag, som ere blevne holdte af den højtærede Justitsminister og Fler-tallets Ordfører, det ærede Medlem fra Viborg (Sveistrup), er jeg ikke tvivlrædig om, hvor det bærer hen, det kan jeg se; jeg har en Forudanelse af, at nu ligger den gode Retsreform med alle de gode Principper, som vi tidligere glædede os over at kæmpe for, naar vi arbejdede for den, bunden og bastet paa Skafottet, og at den ene Mand staar med Øksen, og den anden hjælper til, og at det skal nok lykkes at faa Livet af den gode Retsreform. Jeg skal derfor ikke tale meget eller langt paa et saa uhyggeligt Sted, som et saadant Skafot er, men jeg vil dog tillade mig nogle ganske enkelte Bemærkninger. Jeg mener i det hele og store, at det ærede Medlem fra Kalundborg (Krabbe) vil nok vide at imødegaa den højtærede Justitsminister paa de Punkter, hvor der var Divergenser mellem dem, men en Ting synes jeg, at det maa være mig tilladt at fremhæve, og det er, at naar den højtærede Justitsminister mente, at det ærede Medlem fra Kalundborg arbejdede tungt og langsomt og ikke fulgte med i sin Rigsdagsgerning, og at den højtærede Justitsminister var en meget flittigere og bedre Mand, saa vil jeg dog sige, at denne Opfattelse maa staa for den højtærede Justitsministers egen Regning og Risiko. Den deles ikke af alle dem, som kende det ærede Medlem fra Kalundborg, og den deles ikke af mig, som har haft Lejlighed til at se denne Mands store Arbejde for den foreliggende Sag.

Jeg kan slutte mig til Forslagsstillernes Ordfører, det ærede Medlem fra Kalundborg (Krabbe), og jeg skal ikke komme ind paa de Punkter, det ærede Medlem udviklede, men der er flere Gange talt, bl. a. ogsaa af Flerallets ærede Ordfører, om Sø- og Handelsretten, om hvor mærkeligt det var, at saa blev den omtalt daarligt, saa blev den aflivet, saa stillet op og saadan og saadan. Det har imidlertid aldrig været nogens Mening her i Salen at laste Sø- og Handelsretten. Den har altid været den bedst ledede af vore Domstole og efter sit Princip den bedst anlagte af vore Domstole, og den er i de sidste Par Aar bleven det mere og mere.